

עפ"א 20005/12/14 - בנימין ניסנוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 20005-12-14 ניסנוב נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת תמר שרון נתנאל

המערער בנימין ניסנוב ע"י ב"כ עוה"ד תאופיק ביאדסי

נגד

המשיבה מדינת ישראל ע"י עוה"ד ריצארד סלאח וגלעד גפן

פסק דין

הערעור וגזר הדין שניתן בבימ"ש קמא:

1. בפניי ערעור על גזר הדין שניתן בבימ"ש השלום בחדרה (כבוד ס.נ. השופט אביהו גופמן), ביום 27.11.14 בת"פ 29231-08-13, לפיו גזר בימ"ש קמא על המערער, בגין ניהול עסק ללא רישיון, את העונשים כדלקמן:

א. קנס בסך 20,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו, בחלוקה ל- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים.

ב. צו סגירה לעסק, שייכנס לתוקפו החל מיום 31.12.14.

ג. חתימה על התחייבות ע"ס 40,000 ₪.

ד. איסור על העברת העסק לאחר, אלא אם יהיה לאחר רישיון עסק.

הערעור מכון הן נגד גובה הקנס והן נגד הקביעה לפיה צו הסגירה יבוצע לא יאוחר מיום 31.12.14.

2. על פי כתב האישום (לאחר תיקון), בו הודה המערער ועל פיו הורשע, הוא מנהל, החל משנת 2008, עסק לממכר פירות וירקות ברח' הפרדס 4-6 שבשכונת בית אליעזר בחדרה (להלן: "העסק").

המערער טוען, שבימ"ש קמא לא התחשב, לקולה, בכוונתו להשיג רישיון לעסק וכי הקנס שהושת עליו חמור

יחסית לקנסות המוטלים במקרים דומים. לטענתו, היה על בימ"ש קמא להסתפק בקנס בסך 2,000 ₪ בלבד ובהתחייבות מופחתת.

נטען, תוך הפנייה לפסיקה, כי רמת הענישה בתיקים דומים היא "**סביב 5 עד 10 אלף ₪**" בלבד ולא כקביעת בימ"ש קמא, אשר העמיד את המתחם על קנס הנע בין 5,000 ל- 25,000 ₪.

לעניין המועד שנקצב לסגירת העסק נטען, כי היה על בימ"ש קמא להיעתר לבקשת המערער ולעכב את ביצוע צו הסגירה למשך 6 חודשים, שכן קיימות התחייבויות של העסק לספקים ולצרכנים שלא ניתן לחסלן בתקופה של חודש ימים.

ב"כ המערער טען, כי מצבו הכלכלי של המערער מהווה פקטור נוסף בשקילת בית המשפט את רמת העונש וביקש, בכל מקרה, לפרוס לתשלומים כל קנס על פי פסק הדין שיינתן בערעור.

3. ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור וטען, תוך שהפנה לפסיקה מטעמו, כי בימ"ש קמא לא החמיר בעונשו של המערער וכי במקרים אחרים, בהם נוהלו עסקים ללא רישיון, למשך תקופה קצרה יותר, הושת קנס בסך של 20,000 ₪.

לטענתו, בשיקול גובה הקנס יש להביא בחשבון את משך הזמן בו התנהל העסק, ללא היתר ואת הרווחים שהופקו ממנו. בשים לב לכך, העונש שהוטל על המערער מצוי במתחם הסבירות.

דין:

4. ראשית, אסיר מעל השולחן את הטענות הנוגעות להתחייבות ולמועד שנקבע לביצוע הפינוי ואומר, כי לא מצאתי כל ממש בערעור הנוגע לשני נושאים אלה.

בנוגע למועד הפינוי - בטיעוני לעונש בבימ"ש קמא, אמר ב"כ הנאשם עצמו, כי המערער "**זקוק למספר שבועות ע"מ לחסל את העסק**" וביקש כי "**יתאפשר לו עד סוף החודש**".

בנסיבות אלה ולאחר שבקשתו התמלאה ובימ"ש קמא דחה את ביצוע הפינוי למשך למעלה מחודש ימים, לא היה כל בסיס לערער על חלק זה של גזר הדין.

גם הערעור על גובה ההתחייבות דינו להידחות. המערער ניהל את העסק, ללא רישוי, במשך כשש שנים ובדין הוטלה עליו התחייבות גבוהה להימנע מעבירה כזו בעתיד.

5. שונים הדברים, במקצת, באשר לגובה הקנס.

ראשית אציין, כי אינני רואה כל מקום להתערב במתחם הענישה שנקבע על ידי בימ"ש קמא. ערה אני לכך, שקיימים מקרים חמורים יותר בהם הוטל קנס דומה, כגון המקרה שנדון בת"פ 15664-01-13 **משטרת מרחב חוף נ' אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ ואח'** (מיום 11.12.14), אליו הפנה ב"כ המשיבה. שם, בגין ניהול עסק של מכירה, השכרה ותיווך בכלי רכב + חניון ששטחו 500 מ"ר, במשך לפחות 3 שנים (עד למתן גזר הדין) הושת על הנאשמת, קנס בסך 20,000 ₪, התחייבות וצו סגירה. יש אף לציין, כי לענין הרווח אותו יש להביא בחשבון לא הוצגו נתונים על ידי המשיבה, אולם הדעת נותנת שהרווחים בעסק לממכר פירות וירקות אינם מגיעים להיקף הרווחים מעסק של מכירת כלי רכב.

עם זאת, מדיניות הענישה היא רק חלק מהשיקולים ובנסיבות המקרה דנן, לאור פרק הזמן בו ניהל המערער את העסק ללא רישיון (החל משנת 2008) ובשים לב לכך, שהוא הגיש בקשה לרישיון עסק רק לאחר שנים ולכך, שגם לאחר שנדחתה בקשתו המשיך המערער בניהול העסק, מדובר במתחם עונש הולם.

לא למותר לציין, כי בת"פ 30724-12-12 (שלום חדרה) **מדינת ישראל נ' "מול השופט" ואח'** (מיום 22.5.2013), אליו הפנה ב"כ המשיבה, הושת קנס של 20,000 ₪ על מי שניהל מזנון ללא רישיון במשך תקופה של פחות משנתיים.

6. אם מצאתי לנכון להתערב, במידת מה, בגובה הקנס שהושת על המערער, הרי זה בשל מראית פני הצדק, לאור שגגה שיצאה מבית משפט קמא, אשר יכול שהשפיעה, גם אם לא במודע, על גובה הקנס שהושת על המערער. בימ"ש קמא ציין בגזר הדין, כי: **"ב"כ הנאשם סבור שהקנס ההולם הינו בין 10,000 ₪ ל- 20,000 ₪..."**, בעוד שהצהרתו של ב"כ המערער לענין טווח סכומים אלה נגעה להתחייבות ולא לקנס. בטיעוניו לעונש אמר ב"כ המערער (בין היתר), שהוא: **"מסכים שבימ"ש יחייב את הנאשם לחתום על כתב התחייבות, בסכום מקובל, נורמלי, לא 50,000 ₪, שניע בין 10,000 עד 20,000 ₪ כך מקובל"** (ההדגשות אינן במקור).

7. בנסיבות מיוחדות אלה רואה אני להתערב בגובה הקנס שנגזר על המערער ולהעמידו על סך של 15,000 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו.

קנס זה ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, ע"ס 1,500 ₪ כ"א, החל מיום 10.2.15.

ככל ששולם סכום כלשהו ע"ח הקנס בו חוייב המערער בבימ"ש קמא, יופחת הסכום מהתשלומים האחרונים של הקנס המופחת, שנקבע בהליך זה.

יתר חלקי גזר דינו של בימ"ש קמא יוותרו בעינם.

ניתן היום, א' שבט תשע"ה, 21 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.